

Het verboden huis

Kimberly en Janet, buurmeisjes van elkaar en vriendinnen voor het leven, waren samen op weg naar huis. Ze speelden al met elkaar toen ze nog in de zandbak zaten en nu ze elk 17 jaar waren, waren ze nog steeds hartsvriendinnen. Ze kwamen van een feestje van een klasgenoot en omdat die dicht bij hun in de buurt woonde, waren ze er te voet heen gegaan. Het was een lome zomeravond en in de zwoele stralen van de ondergaande zon waren ze nog maar een paar honderd meter van hun ouderlijk huis verwijderd. “Weet je nog dat we dat landweggetje nooit in mochten van onze ouders”, zei Kimberly. Ze wees op een zanderig paadje, waarvan het verdere zicht na 10 meter werd onttrokken door een rij bomen. En als je recht voor het paadje stond, kon je nog niet ver kijken, want tussen de bomen door maakte het weggetje aan het eind een bocht naar rechts en als je hier zo stond, leek het wel of zich daar het daadwerkelijke einde van de wereld bevond. Als je het paadje opliep en door de bocht ging, zag je links een oud, vervallen huisje staan, waarvan je je afvroeg of het een dierenstal was of een vervallen krot. “Zeker weet ik dat”, zei Janet, “mijn moeder heeft het me altijd ten strengste verboden”.

“Mijn moeder zei altijd, dat daar twee zwervers woonden, die iedereen vermoordden die op hun erf kwam”, zei Kimberly, “maar dat geloofde ik nu niet meer. Volgens mij zei ze dat om mij bang te maken. Je kunt toch zomaar niet iemand dood maken. Ik heb ook nooit gehoord dat er iemand vermist is of daar koud gemaakt is”.

“Maar het huisje heeft toch ook een hele tijd leeg gestaan”, zei Janet, “ik vraag me af of er nog wel iemand in woont”.

“Zullen we eens gaan kijken?”, vroeg Kimberly enthousiast. “Ben je gek”, zei Janet fel, “ik kijk wel uit. Ik ben nog nooit dat paadje op geweest”.

“Ik wel”, zei Kimberly, “omdat het niet mocht, wekte het mijn nieuwsgierigheid en vormde het een uitdaging om er eens te gaan kijken. Dus ben ik, toen ik zo’n jaar of twaalf was, eens dat paadje opgelopen tot aan die bocht, maar toen durfde ik niet verder en ben hollend teruggerend”. “Ben je daar echt eens wezen kijken?”, vroeg Janet met een bange ondertoon in haar stem.

“Ja”, zei Kimberly, “maar daarna nooit weer. Ik denk nu ‘wat stom eigenlijk’, want waarom zou je daar niet mogen komen? Zullen we er echt niet eens heen lopen?”.

Janet was eigenlijk ook wel benieuwd geworden wat er zich echt achter de bocht bevond en liet zich gemakkelijk overhalen om er eens te gaan kijken. Voorzichtig sloop ze achter Kimberly aan, die met stevige tred het zanderige paadje op liep.

“Wat doe je nou bang?”, zei ze, “je bent toch geen schijterd? Kom op, wat kan je nou gebeuren? We zijn tenslotte haast volwassen. Dus, kom mee”. Janet bedacht, dat Kimberly eigenlijk wel gelijk had en haastte zich om naast haar vriendin te komen. Samen liepen ze verder en al snel bereikten ze de bocht. Ze bleven even staan kijken en liepen toen door in het licht van de nog amper boven de horizon uitkomende zon. Nog een paar minuten en het laatste rode stukje zou ook zijn verdwenen en kon de nacht beginnen. Wat minder manmoedig liepen de twee meiden door en spiedend van links naar rechts vervolgden ze de weg.

“Zullen we maar teruggaan?”, vroeg Janet angstig.

“Nee hoor”, zei Kimberly beslist, “nu ik zover ben, wil ik de rest ook zien”. Links in de schemering achter een stel struiken doemde het huisje al op en het paadje maakte een bocht naar links om het huisje heen om dood te lopen tegen het hek van een weiland aan de

achterkant van de vervallen bouwval. Ze liepen verder en toen ze ter hoogte van het huisje waren, sloop Kimberly aan de voorkant de tuin in, voorzover je nog van tuin kon spreken. “Alles is donker”, zei Kimberly, “het is een Godverlaten stukje wereld. Kom toch, er is hier niets en niemand”.

Janet liep achter haar vriendin aan, die ondertussen al met haar neus tegen een vuil raam gedrukt stond en naar binnen gluurde. “Ik zie niets”, zei Kimberly, “zullen we eens naar de achterkant gaan?”. Janet probeerde ook te ontdekken, wat er zich binnen bevond, maar omdat alles zo donker leek, stemde ze er mee in om de achterkant te verkennen. Toen ze daar waren, leek het er op, dat dit een uitgestorven oord was en dat er in geen jaren een mens was geweest. Kimberly duwde tegen de scheefhangende deur aan en tot haar verbazing ging deze zomaar open. “Ga je mee naar binnen?”, vroeg ze opgewonden. “Zullen we dat wel doen?”, zei Janet, “we zijn al laat. Straks maken onze ouders zich ongerust en dat wil ik niet. Moet ik ook nog uitleggen waarom we zo laat zijn en krijg je van dat gezeur en zo. En omdat ik hier in feite nog steeds niet mag komen, zal ik ook een smoes moeten verzinnen waar we uitgehangen hebben”.

“Meid, dat is van later zorg”, drong Kimberly aan, “kom mee”. Janet aarzelde nog, maar omdat Kimberly al binnen was en niet meer zichtbaar, volgde ze haar vriendin. Ze liep de donkere gang in en ging de deur door, die zich aan het eind van de gang bevond. Toen kwam ze in een schemerige kamer, waar Kimberly aan het rondscharrelen was. Ze schoot op haar af en kroop tegen haar aan.

“Laten we hier alsjeblieft weggaan”, zei ze beverig, “ik vind het doodeng”. “Oké”, zei Kimberly, “ik vind het hier ook niet zo cool. Maar toch lijkt het wel alsof het hier nog bewoond is”.

“Dat is ook zo”, zei een donkere mannenstem, die het licht aan deed, waardoor de kamer flauw verlicht werd. De meisjes gilden het uit en waren totaal in paniek. Ze wilden vluchten, maar waren versteend door angst. De man, van zo’n jaar of veertig zag er allesbehalve fris uit en had een stoffige, lange baard alsof hij kapitein van een piratenschip was.

“He Willy”, riep hij, “kijk eens wat we hier hebben. Twee lekkere snoesjes, die denken zomaar ons huis binnen te mogen dringen. Misschien komen ze hier wel om ons te verwennen”.

“Nee, doe ons niets”, zei Janet huilend, “het is een misverstand. We zijn verdwaald en wilden hier de weg vragen”.

“Maak dat je moeder wijs”, zei de man, “er loopt hier maar ‘n weg en die houdt achter dit huis op. Je moet er moeite voor doen om hier te komen en dan zullen jullie verdwaald zijn? Laat me niet lachen”. De meisjes hoorden gestommel in de gang en toen de deur openging, verscheen er een even haveloze man van ongeveer dezelfde leeftijd als de andere. “Kijk eens aan, wat een lekkere kippetjes”, zei hij, “die willen vast wel door ons gepakt worden. Wat aardig van jullie om zomaar hier te komen. Konden jullie niemand van je eigen leeftijd verleiden?”.

“Oh, alstublieft, laat ons gaan”, smeekte Kimberly, “we zullen niets zeggen. U ziet ons hier nooit meer”.

“Dat denk ik ook als we met jullie klaar zijn”, zei de man met de baard, “ik vrees dat jullie dan weinig behoefte meer zullen hebben om hier ooit nog eens weer te komen”.

De meiden vielen huilend in elkaars armen en trilden over al hun leden. “Uit die vodden”, zei de man, die als Willy betiteld was, “ik wil jullie wel eens naakt zien”.

“Van m’n leven niet”, zei Kimberly, “onze ouders zullen ons wel al missen. Dadelijk bellen ze de politie en die kent jullie wel. Ze zullen als eerste hier komen zoeken”.

De man met de baard greep haar bij de strot en drukte haar tegen de kast. “Uit met die kleren”, snauwde hij, “en snel wat of ik wurg je hier ter plekke”.

Janet verkeerde in een shock en stond apathisch toe te kijken. Terwijl Kimberly aarzelend haar nauwsluitende T-shirt omhoog trok, zei Willy tegen Janet: “en dat geldt ook voor jou”.

Maar Janet was verlamd van angst en de man greep haar vast en scheurde haar bloes helemaal kapot. Ze begon te krijsen en dat leverde haar een slag in het gezicht op. Hierdoor leek het wel alsof ze ontwaakte en ze werd stil. “Moet ik je verder helpen of kun je het zelf?”, vroeg Willy met harde stem en kneep hardhandig in haar linkerborst.

“Au, laat me los”, zei Janet, “ik doe de rest zelf wel”. Tot haar opluchting haalde hij zijn hand weg en langzaam trok ze haar spijkerbroek uit en keek naar Kimberly, die haar BH al af had. De man met de baard keek er verlekkerd naar en probeerde haar aan te raken. Kimberly deinsde terug en de man greep haar bij haar haren en trok haar keihard tegen zich aan.

“Als ik je tieten wil voelen, dan doe ik dat”, schreeuwde hij en kneep met zijn volle hand de borsten van Kimberly beurs, die het huilend onderging. “En nu die onderbroek uit”, schreeuwde hij, “ik wil je kut ook voelen”. Met trillende handen trok Kimberly haar slipje omlaag en in het vage licht werden de contouren van haar schaamlippen zichtbaar. De man scheurde haar het slipje uit de hand en smeed het weg, Hij trok haar naar zich toe en betastte haar overal. Op een gegeven moment smeekte Kimberly huilend: “nee, niet in mijn achterste” en Janet begreep, dat hij een vinger in Kimberly’s kont probeerde te krijgen.

“Als ik in je reet wil zitten dan doe ik dat”, snauwde de man. Zelf was ze nu ook naakt en de zogeheten Willy kwam bij haar staan. Ze beefde en toen de man haar aanraakte, deinsde ze terug. Hij volgde haar en duwde haar omver. Toen ze overeind probeerde te komen, trapte hij haar, zodat ze opnieuw viel.

“Blijf liggen, teef”, zei hij en tot haar schrik zag ze, dat hij zijn lul tevoorschijn haalde.

“Ik geloof dat ze een nat kutje wil hebben”, zei hij sadistisch tegen de andere, “en die zal ik haar nu bezorgen”. Janet vroeg zich in opperste paniek af, wat hij ging doen, maar tot haar verbazing raakte hij haar niet aan. Plotseling zag ze een straal pies uit zijn lul komen, die op haar neerdaalde en haar helemaal nat maakte. Hij zwaaide met zijn pik heen en weer en zeikte haar er helemaal onder. Hij richtte vooral de straal op haar kruis en Janet walgde van de warme urine, die tegen haar aan kletterde. “Doe je bek los”, snauwde de man en pieste in haar gezicht. Omdat ze niet aan zijn bevel voldeed, trapte hij tegen haar enkels, waardoor ze enigszins haar lippen van elkaar deed. Prompt pieste hij tegen haar mond en kokhalzend proefde ze het bittere vocht.

“Drink het”, commandeerde Willy en omdat ze begreep, dat hij haar geen keus liet, slikte ze iets van de gele straal door en dronk zo van zijn blaasinhoud.

Kimberly moest zich nog steeds de onzedelijke betastingen van de andere man laten welgevallen, die met open mond en pretoogjes de zeikende Willy en de drinkende Janet zat te aanschouwen.

“Dat is nog eens geil”, zei hij en toen hij bemerkte dat Willy zijn blaas leeg was, zei hij tegen Kimberly: “lik haar droog”. Toen die hem niet begrijpend aan keek, herhaalde hij zijn opdracht en gooide Kimberly op de grond tegen Janet aan.

“Lik haar af”, zei hij, “proef die geile zeik en anders schijt ik je hier terstond in de bek”.

Walgend en vol afkeer voldeed Kimberly aan het bevel en toen de mannen een poosje genietend hadden toegekeken, zei Willy tegen de ander: “Kees, we nemen ze mee naar de slaapkamer. Daar hebben we meer licht”. “En meer mogelijkheden”, zei de man met de baard, die blijkbaar Kees heette. De twee meisjes mochten opstaan, maar hielden hun hart vast voor dat wat hun nog te wachten stond.

Ze verlieten het bedompte vertrek en kwamen weer in de gang terecht. Maar hier bleven ze niet en werden elk door “n van de kerels in een aangrenzende kamer geduwd. Kees deed het licht aan, waardoor de kamer enigszins verlicht werd, maar er hing geen erg sterke lamp aan het plafond en alles bleef daardoor behoorlijk vaag. De meisjes onderscheidden aan weerszijden een eenpersoonsbed en tegen de muur stond een tafel, die al lang geleden een nieuw verfje had kunnen gebruiken. Aan de andere kant stond een hoge kast en voordat ze het in de gaten hadden, waren ze daar in gestopt en deden de kerels de deur op slot. Ze raakten in paniek, ook omdat het stikdonker was binnenin en schreeuwden moord en brand. Na een poosje bedaarden ze wat en veranderde hun gillen in een schier eindeloze huilbui.

“Doe maar wat je wilt”, zei een donkere mannenstem, die waarschijnlijk van Kees was, “niemand kan je hier horen. En denk maar niet, dat je er voorlopig uit komt, al jank je nog zo hard”.

“Ik moet plassen”, zei Janet met een klaaglijk stemmetje. “Jammer dan”, zei de stem weer, “pies daar maar. Laat je vriendinnetje het maar opdrinken”. Hij lachte, net als de andere man. De meisjes hoorden allerlei gestommel en konden herkennen, dat de tafel verplaatst werd.

“Stil”, zei de andere stem, “ik hoor wat stromen”. Omdat het op dat moment inderdaad doodstil was, kon je horen, dat Janet in de kast stond te piesen en de mannen barsten opnieuw in lachen uit. De meiden kregen het doodsbenuwd en net toen ze opnieuw in paniek zouden uitbarsten, ging de deur open en keken ze in een fel verlichte halogeen lamp. “We zullen jullie eens een lesje leren”, zei Willy, “en dat gaan we mooi op video opnemen, zodat we er later nog een keer van kunnen genieten”. En inderdaad zagen de meisjes achter de felle lamp een camera opgesteld, die gezien een rood lampje al druk aan het opnemen was. “Kom”, zei Kees en wees naar Janet, “jij gaat daar liggen en jij”, en wees daarbij op Kimberly, “gaat haar eens lekker beffen”. Ze keken wat hij bedoelde en zagen, dat de twee eenpersoonsbedden tegen elkaar aangeschoven waren en de dekens waren helemaal teruggeslagen. “Ik doe niks”, zei Kimberly, “jullie hebben het recht niet om ons hier vast te houden en zo te behandelen”.

“En jullie hebben wel het recht om zomaar ons huis binnen te dringen?”, vroeg Kees.

“Het spijt ons”, zei Janet, “het spijt ons echt heel erg. We hadden het nooit moeten doen. Laat ons alstublieft gaan”.

“Spijt komt altijd te laat”, snauwde Willy, “vooruit, bef elkaar”.

“Nee”, klonk het haast tegelijk en vastberaden uit twee meisjeskelen. “Ik geloof, dat de dames eerst les moeten hebben in gehoorzaamheid”, zei Kees en voordat Janet zich realiseerde wat er gebeurde, lag ze voorover op de tafel, die tegenover de bedden midden in de kamer was neergezet. “Blijf liggen”, schreeuwde Willy en ze was zo bang, dat ze geen vin durfde te verroeren. Kees pakte Kimberly in een soort houdgreep, zodat die niets kon uitrichten en Janet werd bij de polsen en de enkels vastgebonden aan de tafelpoten. Ze keek schichtig om zich heen en zag tot haar grote schrik, dat Willy een bamboestokje pakte en die hoog op hief. “Nee, niet slaan”, smeekte ze, “alstublieft”.

Maar Willy haalde vol uit en gaf haar een harde klap op haar billen. Een keiharde schreeuw vulde het kleine slaapkamertje en Willy hief het stokje opnieuw omhoog. Janet keek bang achterom en zag het stokje neerdalen. Ze kneep haar billen stijf samen en schreeuwde, maar

Willy hield in toen het stokje halverwege was. Janet keek verbaasd om en ontspande haar billen. Op dit moment had Willy gewacht en sloeg alsnog hard toe, waardoor Janet gilde als een speenvarken. Voordat de pijn tot haar doordrong, had ze klap nummer drie te pakken en die was zo hard, dat het bamboestokje brak. Drie bloedrode strepen tekenden zich af op haar blanke billen en ze huilde hevig. Willy maakte haar los en zei: “je hebt geluk, dat de stok brak, want ik had nog veel meer voor je in petto. Nu jij”. Hij wees daarbij op Kimberly. Zij werd op een identieke manier vastgebonden en Janet wreef onophoudelijk over haar zere billen, om de pijn wat te verzachten. Kimberly beefde over al haar leden en omdat er geen ander stokje voor handen was, begon Kees met de vlakke hand op de kont van Kimberly te meppen. “Die dikkerd kan het wel hebben”, zei hij lachend tegen Willy. Kimberly was inderdaad een hele stevige tante. Ze had wel het typische vrouwelijke figuur met een taille, die dunner was dan haar borstkas en haar heupen en de vetrollen lagen er ook niet duimendik bovenop, maar ze was zondermeer gezet te noemen en had een dikke kont, brede heupen en zeer stevige billen. Dit in tegenstelling tot Janet, die een veel nerveuzer type was en zo mager, dat ze oogde als een spillebeen. Willy sloeg nogmaals hard op de kont van Kimberly en op beide billen stond zijn handdruk rood afgetekend. Kimberly gilde en haar huid gloeide en Willy vroeg: “doen jullie nu wat wij zeggen?”.

Omdat er niet direct een antwoord kwam, sloeg hij Kimberly nogmaals hard op beide bilhelften en door de intensiteit van het gieren van Kimberly, was de weerstand van beide meiden gebroken en alle twee beloofden ze niet langer tegen te spartelen. Willy schudde met zijn hand, want zijn vingers tintelden van het slaan.

Dus even later lag Janet op haar rug op de bedden met Kimberly er omgekeerd bovenop. De mannen keken geamuseerd toe, hoe ze elkaars kutje likten en Kees zei tegen Kimberly: “steek je vingers eens naar binnen”. “Nee”, schreeuwde Janet, “ik ben ...”, maar voordat ze haar zin af kon maken, had Kimberly al een vinger in haar kut gestoken. Janet gaf een harde gil en er kwam meteen wat bloed aan de vinger te zitten. Kees zei: “Willy, moet je eens kijken. Die trut is ongesteld”. “Dat kan toch niet”, zei Willy, “had ze een tampon in of heb jij een maandverband gezien?”.

“Nee”, zei Kees.

Willy kwam kijken en zei: “Goh, ze is ontmaagd. Die trut was nog nooit geneukt. Haar vriendinnetje heeft haar met de vinger ontmaagd. Dat geloof je toch niet vandaag de dag?”.

Maar het was wel zo. Janet had geen kans gekregen om te zeggen, dat ze nog maagd was en nu werd ze door haar vriendin met de vinger geneukt, waardoor haar maagdevliesje doorboord was. Kimberly keek er ongelukkig bij en wilde het liefst ophouden, maar Kees spoorde haar extra aan en ze durfde niet te stoppen.

“Ik zal haar reetje dan maar ontmaagden”, zei Kees op een gemene toon, “want daar zal ze ook nog wel maagdelijk zijn”. Bruut ramde hij een natgelikte vinger in de kont van Janet, die het uit gierde en hij drong zo diep mogelijk door. Toen trok hij de vinger er uit en hield hem Kimberly voor, die snapte dat ze die in haar mond moest doen. Ze proefde duidelijk de darmsmaak van Janet en moest zich inhouden om niet te gaan kokhalzen. Daarna moest ze het aarsje van haar vriendin flink nat likken en nu kon Kees soepeler naar binnen dringen. Hij vingerde Janet hard en ondertussen moest Kimberly haar tong diep tussen de schaamlippen van haar vriendin steken. Janet moest ondanks de pijnlijke vernedering aan haar onderlijf de kut van Kimberly likken en Willy was achter Kimberly gaan staan en likte haar reet. Opeens ging hij weg en kwam terug met een pot glijmiddel. Hij smeerde de reet van Kimberly flink in en haalde zijn pik tevoorschijn. “Ik moet haar neuken”, zei hij opgewonden, “ik ben bloedgeil”. Zonder pardon ramde hij zijn pik in de kont van Kimberly, die schreeuwde van pijn en begon hardhandig te naaien. Het duurde maar even of hij neukte de gillende Kimberly

helemaal beurs en toen ze dacht het niet meer aan te kunnen, trok Willy zijn lul uit haar en propte hem in de mond van Janet. Die durfde niet te weigeren en ging zowat over haar nek toen ze de smaak van stront aan zijn pik proefde. Meteen begon zijn lul zaad te lozen toen Janet hem in haar mond had en bijna stikkend werd ze vol gespoten. "Slik door", siste Willy en zo goed en kwaad het ging, slikte Janet zijn zaad in.

Onderaan haar buik waren Kees en Kimberly nog steeds actief en plotseling voelde ze iets hard en diks tegen haar schaamlippen gedrukt worden. Ze begreep, dat ze geneukt ging worden en terwijl Kees in haar drong, begon ze te schreeuwen, want zo iets diks had ze nog nooit in haar zojuist ontmaagde kut gehad. Zonder mededogen naaide Kees haar wild en Kimberly moest de klit van Janet likken. Tot haar verbazing trok Kees opeens zijn pik uit haar en toen ze naar beneden keek, zag ze dat hij zijn lul in de mond van Kimberly had gestopt. Die moest hem pijpen, ondanks dat er kutvocht aan zat en ook nog een beetje bloed. Toen begon Kees te grommen en Janet zag de slierten zaad van de kin van Kimberly afdruppen op haar venusheuvel. Toen Kees zijn ballen gelegegd had en Kimberly het meeste door had geslikt, liet hij haar de rest van Janet's kut aflikken en ook dat moest ze inslikken. "Weet je ", zei Willy, "deze kan veel een vuist verdragen" en wees daarbij op het dikke achterwerk van Kimberly.

Kees bekeek de slanke handen van Janet en zei: "ja, gemakkelijk". Het bange zweet brak de meisjes uit en Kimberly keek wanhopig naar Janet. Ze dachten er nu vanaf te zijn, maar blijkbaar waren de heren nog maar net begonnen.

Kees verdween en Willy smeerde nog veel meer glijmiddel op en in de kont van Kimberly. Die beefde van angst, maar durfde zich niet te verzetten. Even later kwam Kees terug met een enorm dikke kunstlul, die echt de vorm had van een forse pik. De mannen trokken de meisjes van de bedden en Kimberly werd voorover op de tafel gelegd en vastgebonden. Kees deed een klodder glijmiddel op de kunstlul en Willy zei tegen Janet: "steek deze maar eens lekker in de reet van je vriendinnetje".

Kees reikte hem aan en Janet zei: "maar dat gaat niet, hij is veel te dik".
"Zeur niet", zei Kees, "haar kont rekt wel mee".

Met veel pijn en moeite werkte Janet, met behulp van Willy de kunstpik naar binnen en Kimberly schreeuwde het uit en trok haar rug hol van de pijn. Toen er een flink gedeelte naar binnen verdwenen was, wilde Janet de lul terugtrekken, maar Willy duwde het namaakgeval nog veel dieper naar binnen. Janet keek haar ogen uit, dat Kimberly zoveel kon verdragen en dat ze niet gewoonweg opengescheurd werd. Zeker zo'n 25 centimeter zat in haar reet en haar kringpier was maximaal opgerekt. Toen mocht Janet het ding terugtrekken en moest haar vriendin er vervolgens hard mee naaien. Na enige tijd trok ze de kunstlul steeds verder terug en soms was zelfs de rand van de eikel weer te zien. Dan drukte Willy tegen haar hand en moest ze de kunstlul haast nog dieper naar binnen steken dan daarvoor. Kimberly leed helse pijnen en toen Janet uit medelijden de kunstpik er helemaal uit trok, zat onder de eikelrand een beste lading poep. Ze schrok, maar veel tijd om er aandacht aan te besteden werd haar niet gegund, want Willy dwong haar weer om Kimberly ermee te neuken. Maar hem was de stront ook niet ontgaan en liet Janet de pik weer helemaal terughalen totdat de eikel in het kontgat van Kimberly zat. "Lik er aan, vreet haar stront", beval hij Janet met strenge stem. Die wist, dat hij haar verrot zou slaan als ze het niet deed en met veel tegenzin en haast kotsend likte ze aan de poep van de kunstpik. Daarna moest ze de pik weer diep naar binnen steken om daarna weer de stront te moeten oplikken. Kees kwam erbij zitten en het ging door totdat de mannen er flauw van waren. "Volgens mij moet er eerst een keutel uit voordat die vuist er in kan", zei Willy.

"Dat is toch geen probleem", zei Kees en verdween. Een paar minuten later kwam hij terug met een grote spuit, waarin een witte vloeistof zat, naar wat later bleek melk te zijn. Willy

trok de billen van de ontzet achteromkijkende Kimberly uit elkaar en Kees ramde de spuit diep in haar darmen, terwijl ze het uit gierde. Door de spanning ging haar borstkas snel op en neer en ze hijgde het uit. Meedogenloos perste Kees de spuit leeg in haar kont en Willy smeerde de hele hand van Janet in met glijmiddel. Met een snelle beweging trok Kees de spuit terug en Janet moest al haar vingers in de kontopening van Kimberly proppen. Die gilte nog steeds en meteen daarop perste ze hard, zodat haar endeldarm haast naar buiten kwam. Er vloog een straal wit vocht en een dikke drol uit haar wijd opengaande aars naar buiten bij de vingers van Janet langs en alles viel op de grond. Janet trok haar hand snel weg, maar toen Kimberly opnieuw haar kontgat open perste, dwong Willy haar om haar hele vuist in de lozende reet van Kimberly te steken. Ze kokhalsde van hetgeen ze moest doen en haar misselijkheid werd erger door de stank, die de slaapkamer vulde. Kimberly schreeuwde en perste tegelijk en ondanks dat Janet's hand diep in haar endeldarm zat, zag ze zich kans om een nieuwe lading vloeistof en weke stront langs de vingers van Janet te persen. Het was een enorm gore bedoening, maar de mannen genoten enorm en werden er bloedgeil van. Janet ging zowat over haar nek van de warme stront aan haar handen en de drek op de grond. Het was trouwens maar goed, dat ze zulke slanke handen had, want anders zou de kont van Kimberly zeker onherstelbaar beschadigd zijn geraakt.

“Weet je wat ik het liefste zou willen, Wil”, vroeg Kees “Ja, kezen, Kees”, zei Willy en ze lachten om hun woordspeling. Tot haar opluchting mocht Janet nu haar hand uit de kont van Kimberly halen, wiens kontgat wagenwijd open bleef staan en die op haar beurt werd losgemaakt. Terwijl Kees daarmee bezig was, kwam er nog wat stront en melk uit haar reet gezet en voor de laatste maal perste ze haar kont leeg. Daarna kneep ze haar openstaande aars ritmisch samen totdat die zijn normale vorm hervonden had. Janet keek naar haar hand en Willy zei, wijzend op de dikke borsten van Kimberly: “veeg maar schoon aan haar”. Zo werd Janet gedwongen om haar vieze vingers aan Kimberly's tieten af te vegen, die daarvan smerig bruin gekleurd raakten. Het hele scenario werd veranderd en Kimberly moest wijdbeens boven op de tafel gaan zitten met haar kont naar de camera. Kees ging op het bed liggen en Janet werd door Willy gedwongen om op hem te gaan zitten. Behendig schoof die zijn keiharde leuter in haar kut en Willy pakte haar hand, die daarvoor in de kont van Kimberly had gezeten en richtte die op de bruine billen van haar vriendin. Opnieuw moest ze haar vuist in de darm van Kimberly steken en onderwijl de stront van diens billen likken of het bloot komende gedeelte van haar eigen hand aanraken met haar tong als ze haar arm terugtrok. Terwijl ze daarmee bezig was, smeerde Willy haar kont in met glijmiddel en ze wist wat er ging gebeuren. Ze stelde zich gerust met de gedachte, dat Kimberly een hele vuist kon verdragen en dat zij daarom wel een pik in haar kont kon hebben, hoewel ze daar nog nooit iets in had gehad. Ze werd bang, toen ze de lul tegen haar kringspier aanvoelde, terwijl Kees nog druk in haar kut aan het raggen was en ze vroeg zich in paniek af of ze beiden pikken wel tegelijk kon verwerken of dat ze haar open zouden scheuren. Ze gilte het uit toen Willy in haar doordrong en viel haast flauw door de pijn van de anale ontmaagding. Toen Willy eenmaal, zij het zeer moeizaam, helemaal met zijn lul in haar kont zat en Kees onverstoorbaar door neukte, trok de pijn gelukkig wat weg en ze deed haar best om Kimberly zo voorzichtig mogelijk te vuistneuken. Opeens begon Kees te schreeuwen en kwijlend en vloekend kwam hij klaar. Willy naaide haar nauwe aars compleet beurs en voelde de stralen zaad tegen zijn pik aan via de dunne scheidingswand tussen Janet's darm en kut, waardoor hij ook prompt een hoogtepunt kreeg. Zo diep mogelijk in Janet's darm loosde hij zijn kwak en drukte daarbij haar hand nogmaals zo ver mogelijk bij Kimberly naar binnen.

Enige tijd later voelde Janet hoe de pikken in haar verslapt en beiden gleden uit haar rauw geneukte gaatjes. Willy kroop achter haar vandaan en ze mocht haar vuist uit de kont van Kimberly halen. Aan beide kontjes kon je nog goed zien welke vulling er in had gezeten en

ook de kut van Janet stond nog wijd open. Ze mocht overeind komen en uit beide openingen lekte zaad. “Lik op”, snauwde Willy tegen Kimberly, die van de tafel moest komen. Janet moest haar plaats innemen en slurpend zoog de jankende Kimberly al het witte zaad uit beide lichaamsopeningen. Daarna moest ze de lul van zowel Willy als van Kees schoonlikken en blijkbaar waren de twee heren daarna bevredigd. Ze deden de felle filmlamp tenminste uit en Kees vroeg: “zou het er goed opgekomen zijn?”.

“Vast wel”, zei Willy, “is een leuke herinnering voor later”.

Tegen de meiden zei hij toen: “dames, laten we jullie hier nooit meer zien. Dit keer laten we jullie hier nog levend vandaan weggaan. De volgende keer mogen ze jullie hier met een lijkwagen komen weghalen. En denk er om: geen woord hierover. Niet tegen de politie. Niet tegen je ouders. Tegen niemand niet, anders kun je alvast een kist bestellen en een begrafenisauto”.

Met betraande ogen keken Kimberly en Janet elkaar aan en zachtjes zeiden ze:

“Nee, meneer. We zullen zwijgen als het graf. Mogen we nu gaan?”.

Kees schopte de meisjes naakt naar buiten en gooide hun kleren er achteraan. “Oprotten”, schreeuwde hij en snel graaiden ze hun spullen bij elkaar om daarna hard weg te rennen over het zanderige paadje in de pikdonkere nacht.